

TRANSLATED TEXT

Criteria for Assessment of Sustainable Landscape

Summary

Brundtland's 1987 report on "Sustainable Development" with the title "A development provisioning present needs and ensuring future generations' ability in complying with their requirements", has steered a sustainable pattern in the last few decades. In the current conditions of Iran, by focusing on the theoretical scope of this concept, despite various manifests and literature addressing the dimensions of sustainability and underlining the necessity for its application in all pillars of development, there is no sign of its practical application especially in landscape design. The current landscape design of our country, which is more similar to landscape making in countenance of green areas, is distant from the essence of landscape context, that contains the purpose of sustainability within; a landscape design tangent to sustainable development, which does not need dissociation and proof of heart, and rather requires guidance towards a sustainable purpose instead of perching upon a sustainable development roadster.

Accounting this issue, our landscape development because of the lack of guidance towards sustainability, not only lacks a significant role in improving the quality of landscapes and landscape services, but also in some instances accelerates rapidly toward the destruction of environmental systems and downfall of the quality of life. Therefore, in order to guide landscapes toward sustainable goals, devising comprehensive criteria capable of assessing landscape projects in all levels and stages of a project is indispensable.

ORIGINAL TEXT

معیارهای ارزیابی پایداری منظر

چکیده رساله

گزارش برون‌تاند در سال ۱۹۸۷ در زمینه‌ی «توسعه پایدار»، با عنوان توسعه‌ای که تامین‌کننده نیازهای کنونی و تضمین‌کننده توانایی نسل‌های آینده در برآوردن نیازهایشان باشد، الگوی پایداری را در چندین دهه هدایت کرده است. در شرایط کنونی در ایران با تمرکز بر جنبه‌ی نظری این مفهوم، علیرغم تولید بیانیه‌ها و نوشتارهایی متعدد در خصوص توجه به ابعاد پایداری و تاکید همگان بر لزوم بکارگیری آن در همه‌ی ارکان توسعه، نشانی از کاربرد عملی آن بخصوص در توسعه منظر دیده نمی‌شود. معماری منظر امروز کشورمان که در سیمای فضاهاى سبز انفاقی بیشتر به منظره‌سازی می‌ماند، به دور از ذات معنایی منظرى است که هدف پایداری را در درون خود دارد؛ معماری منظرى، که خود در راستای توسعه پایدار بوده و نیازی به تفکیک و اثبات جوهره آن نیست بلکه فقط، باید آن را بسوی هدف پایداری رهنمون کرد و نه بر مرکب توسعه پایدار نشانید.

با احتساب این امر توسعه‌ی مناظر ما بدلیل عدم هدایت در مسیری درست برای دستیابی به هدف پایداری، نه تنها تاثیر بسزایی در بهبود خدمات و کیفیات منظر ندارند، بلکه در برخی موارد با شتابی هرچه سریعتر در جهت تخریب سیستم‌های زیست محیطی و کاهش کیفیات زندگی انسانی پیش می‌روند. بنابراین در جهت هدایت منظر به سوی اهداف پایداری، تدوین معیارهایی جامع و ایجاد ابزاری که قادر به ارزیابی پروژه‌های منظر در تمامی سطوح و مراحل پروژه باشد، ضروری می‌نماید.